

STUDYING PLAYS

Mick Wallis & Simon Shepherd, *Studying Plays*, London: Arnold, 1998, 184 p. (ISBN 0-340-70-571-x).

Dit boek biedt een theoretische inleiding tot de studie van drama en theater die wat betreft stijl en aanpak nogal didactisch is. Zo worden er bij de meeste kapiteltjes opdrachten voor studenten toegevoegd. De auteurs hebben behoorlijk wat recente literatuur over het onderwerp verwerkt. De iets oudere werken - A. Nicoll, J.L. Styan bv. - zijn opvallend afwezig. De auteurs belijden wel hun schatplichtigheid aan het standaardwerk van Manfred Pfister, waarnaar overigens veelvuldig verwezen wordt.

Meer nog dan Pfister dat doet, willen Wallis en Shepherd alle aspecten van het theater zelf bij hun analyse betrekken. Zij gaan uit van de 'playtext' die uit 'dialogue' en 'stage directions' bestaat. Deze op zich onvolledige tekst is de basis van de 'performed text', waarin zij vier belangrijke elementen onderscheiden: 'character', 'dialogue', 'space' en 'action'. Aan deze vier elementen worden ook de basishoofdstukken van het boek gewijd. Bij de behandeling van de personages worden drie aspecten onderscheiden: karakterconcept, functie in de plot en formele functie (zoals bv. confidante).

Interessant is dat de ruimte een uitvoerige bespreking te beurt valt. Aan de hand van *Een poppenhuis* worden de betekende, de mechanische en de esthetische functies van Ibsens set aangegeven.

Een slothoofdstukje over de culturele en maatschappelijke context blijft wel erg algemeen en summier. Dat geldt ook voor de historische aspecten die Wallis en Shepherd in het boek trachten te verwerken.

De auteurs verwijzen uiteraard naar een aantal bekende teksten als voorbeeld: Ibsen, Shakespeare, Beckett, maar ook tal van andere, vooral Engelstalige toneel-schrijvers, worden aangehaald. Ook de inzichten van heel wat hedendaagse theoretici en denkers van het theater zoals Augusto Boal en Richard Schechner worden in dit werk geïncorporeerd. Des te opvallender is de totale afwezigheid van Peter Brook.